

ORATIO

IN PUBLICIS

Academiæ Oxoniensis

SCHOLIS,

IN LAUDEM

CLARISSIMI DOCTISSIMIQUE VIRI

THOMÆ BODLEII,

EQUITIS AURATI,

Publicæ ibidem Bibliothecæ

FUNDATORIS

HABITA

Ab Insignissimo Viro, tam Ingenio quàm
Doctrinâ Excellenti, EDMUNDO SMITH, A. M.
Ædis Christi Alumno.

—Cum ad Naturam Eximiam atque Illustrem accesserit ratio qua-
dam confirmatioque doctrina, tum illud nescio quid præclarum ac sin-
gulare solere existere, Ciceron. Orat. Pro Archia Poeta.

LONDINI:

Typis GUL. BOWYER, impensis verò H. CLEMENTS ad insigne
Lunæ Falcatæ in Cœmeterio D. Pauli. 1711.

C 1795

Academia Oxoniensis

Publice ibidem

THE END

AD INVENTUM
DIGNA EXCELSA
Vnde Christi

IN
LAUDE

CLARISSIMI DOCTISSIMIQUE VIRI

THOMÆ BODLEII,

EQUITIS AURATI.

SI honores ab *Academia* hac
sapientissimâ *Bodleii* Cine-
ribus indictos; si *Orationes*
è rostris ad tumulum, à
Viris disertissimis solenniter pronun-
tiatas; si *Musas Oxonienses* defendis

Regum exequiis unice devotas, *Bod-
leii* famam immortalitati consecrantes,
si (quod illi in gloriam magis cedit)
acerrimum omnium ordinum dolo-
rem eâ tempestate flagrantem, non
communi Mortalium sorte, non san-
ctissimis Philosophiæ præceptis, non
ipsa beneficiorum memoriâ leniendum
aliquantulum respiciamus: Ad hæc
quidè temporâ felicitè reservari vi-
deamur; quibus ad nos *Bodleiana vir-
tutis* recens pervenit recordatio; ad
nos omnis derivatur vitæ fructus,
mortis dolor minimè pertingit.

Licet igitur, Viri Clarissimi laudes
sine querelâ, non sine admiratione
commemorare; licet Patriam prædi-
care Incolarum Illustrium semper fœ-
cundam, *Danmoniis Heroibus* etiam-
num celeberrimam; licet *Parentes* re-
colere

colere virtute magis quam opibus *spetabiles*, licet *Puerum* celebrare, gliscente *Mariæ* sævitiâ, profugum, extorrem, religionis ergo exulem novennem: Adeo tamen non nugis vacantem (quod ejus ferè est ætatis) adeo non malis fractum, aut studiis abalienatum (quod ætatis est etiam provectoris) ut ad reconditiores quasque disciplinas nec annis nec fortunis convenientes sese adjiceret; ut *Calvinum* Theologiæ, *Chevalerium* linguæ Hebrææ, *Constantinum* Homeri Interpretem audiret, ut *Ulyssis* ad instar, cujus tunc evolvebat Itinera, vagari unâ videretur & doceri.

Illustrem mox excepit exulem *Magdalena*, Natorum tum honoribus, tum infortuniis Inclytissima, pari ferè lætitiâ reducem complexa, quâ *filios* non
ita

ita pridem suos ab exilio nec illubenti nec inglorio feliciter revocatos.

In doctissimam deinde cooptatus est *Mertonensium* societatem, omni-
genæ literaturæ cum *Luminibus* tum
Patronis abundantem. *Bradwardi-*
nis, *Occamis*, *Scotis*, non minus
quàm *Bodleio*; illo *Fundatore*, istis
Bibliothecæ Ornamentis, superbien-
tem *Societatem*, etiam sine *Bodleio*
clarissimam: *Societatem*, quam aliis
omnibus semper anteposuit, cum ob
severitatem morum, tum ob studio-
rum libertatem, eâ scil. virtute prædi-
tus quæ arctissimos limites transgredi
non vellet; eo ingenio quod nec
Amplissimis contineri possit. Adeò
ut dum nos planè imbecillimi Theo-
logiæ aliter non inspiciendæ animos
unicè adjungimus, dum adhibito
2 quasi

quasi perspicillo ut visum intenda-
mus, radios contrahimus; illius Ani-
mus capacior oculi ad instar diversissi-
mis rerum speciebus simul perspicien-
dis sufficeret, eam affecutus varieta-
tem, ut vix distinctè, ita distinctè ut
varietatem vix assequi posse arbitre-
mur.

In *Viris* enim Linguarum peritis,
& memoriâ sæpius quàm ingenio va-
lentibus, doctrinam sæpè deprende-
mus, Acumen ut plurimum deside-
ramus: In *Philosophis* elucet subtili-
tas, abest plerumque *Oratorum* ve-
nustas: Ecquis autem *Bodleio* par no-
stro Sermonem Græcum tam verbo-
rum copiâ quam difficultate impedi-
tum doctissimis hominum *Mertonen-
sibus* explicuit *Prælector* egregius? Ec-
quis disciplinam naturalem rerum
tam

tam incertitudine quam obscuritate
 laborantem; Univerſæ *Academia* adeo
 enucleatè expoſuit *Profeſſor* Acutiffi-
 mus? *Ecquis* pari eloquentiæ gloriâ,
 mihi heu! minimum deſideratâ, efflo-
 ruit *Orator* publicus? Hæc autem
 omnia inter ſe quam maximè diſjun-
 cta, & penè repugnantia non modo
 mirificè excoluit *Bodleius*, ſed & om-
 nes *Antiquarum Civitatum Annales*
 evoluit; ſed emenſâ iterum *Europâ*,
 præſentium ſtudia, leges, commoda
 accuratè notavit; futuros caſus & vi-
 ciſſitudines animo præcepit; quorum
 linguas edidicerat puer, eorum mo-
 res adultus exploravit; a quibus olim
 doctrinam, ab illis nunc & ſapiëntiam
 repetivit; ita demum tum in *Philo-
 ſophiâ* tum in *Imperii* Arcanis verſa-
 tus, ut quem ornamento ſibi duxerit
Academia eum Præſidio ſibi fore ex-
 pectaret

pectaret *Britannia*, ut quàm in Eu-
ropâ peragrandâ scientiam Viator ob-
tinuerat, eam in conservanda *Legatus*
exerceret.

Ad quàm quidem Provinciam sus-
cipiendam non satis Idoneum aut
Absolutum effinxisse videatur five
coacervata domi eruditio, five expe-
rientia foris exquisita. *Legati* enim
est sua premere consilia aliena explo-
rare: *Academici* sua aperire, aliena
negligere, alterius est se Audacem
præbere & comem, alterius verecun-
dum esse nec urbanum, Istius inimi-
cis adblandiri, Hujus etiam Amicos
reprehendere, *Legati* est omnibus
omnia assentari, *Academici* alienam
plerumque impugnare sententiam, a-
liquando & suam; Alterius cedendo
& *Parthicâ* quâdam fugâ, hujus op-

pugnando & *Romanâ* quasi virtute devincere: *Bodleio* igitur literis imbuto defuit morum elegantia, peregrinatione exculto usus & exercitatio; Adeò ut *Academicus* ille noster ad Munia Imperii obeunda *Lucullo* similis accederet, quem *Imperatorem* prius *Roma* salutavit, quam tyronem conscripserit.

Legationem ad *Germaniam*, ad *Danos* prætermitto, istamque ob *Gallos* feliciter conservatos nunquam sine laude memorandam; Ad *Belgas* susceptam lubens commemoro, quos Armis offendit fractos, dolis circumventos, spe dejectos, metu exanimatos, desperatione torpentes, consilii impotes; quos excitari prius oportuit, quam duci, prius impelli quam dirigi; *Navium* quibus inclarescunt ad
instar

instar, quæ cursu citatiore abreptæ
 clavo facilè inflecti possunt, tardiore
 delatæ gubernaculo parum obsequun-
 tur. *Bodleio* igitur incubuit plebecu-
 lam ignavam ciere, rudem formare,
 levem stabilire, Antecessoris odia re-
 stinguere, sui suspicionem amoliri,
Partium studia componere, mutuas
 similtates evellere; Rempubicam
 demùm magnis laboribus restitutam,
 numero exiguam, opibus tenuem,
 viribus imbecillem, cum *Gente* longè
 potentissimâ, victoriis Inflatâ, divitiis
 abundante, exercitui Veterano confisâ,
Duce præstantissimo animata non in-
 feliciter committere. Quod si accitis
 ex omni parte auxiliis, si Adhibitis
Reginæ mandatis, si ex præscripto mu-
 nus hoc difficillimum administrâset,
 sedem forsan *Mauritiò* proximam me-
 ruisset privatus, quam & occupavit *E-*

lisa Vicarius. Cum autem suo prorsus Arbitrio, sine ullius Adminiculo, sine ullo five *Principis* five *Concilii* interventu negotia tanti momenti, tantæ difficultatis conficeret, meruit certè ut imagine saltem, quam *Virum* nuper ipsi simillimum, tali & ipsum *Batavi*, in senatu æternassent. Unus enim omnia excogitavit, unus peregit; idem *Legati*, idem *Confiliarii* partes sustinuit. Alii secundam sibi palmam solummodo vendicant tam ministris quam *Principi* communem, unus sibi integram Afferuit *Bodleius*, id solum gloriæ *Elisa* relinquens *Virum* planè consummatum delegisse, id unum sibi Arrogans ab *Elisa* fuisse delectum.

Sinite, quæso, hic loci exitum *Bodleiani* muneris felicissimum advertere;
ut

ut *Belgarum* res tenues & Afflictæ
indies convaluerint; ut ex ipso tem-
pore *Farnesius* nihil fama, nihil ex-
pectatione, nihil rebus gestis dignum
præstiterit; ut ille *Antverpiâ* Domi-
tâ, tot *Provinciis* acceptis, *Henrico*
illo magno sæpius triumphato clarus,
triumphatus a *Bodleio* nec Armato
discefferit. Expectandum sane erat
ut ex quo tantus in *Rempublicam* ob-
venisset fructus, in ipsum Aliquis re-
dundaret; ut quem apud externos lo-
cum cum periculo, eum domi cum
dignitate obtineret, nisi quod quæ
Animi magnitudine summos labores
obiisset, eâdem honores detrectasset:
His certe multum absimilis, quo-
rum amplissima plus satis constant
præmia adhuc in occulto sunt me-
rita.

Alii quidem honores non tam re-
 linquere quam ab iis relinqui, non
 tam descendere quam deturbari vi-
 dentur, *Bodleio* exulanti fimiliores
 quam secedenti. Cum enim *Scipio*
 ille noster *Imperii fasces* periclitante
 Regno alacriter arreptos, incolumi
 ultro deposuisset, cum se satis *Rei-*
publica, Academia parum vixisse sen-
 tiret; cum serio adverterat sacros *Co-*
dices velit olim ipsorum *Autores* te-
 nebris obrui, cum *Patrum* opera
 per *Ethnicorum* hostium manus feli-
 cissimè transmissa ab ipsis *Patrum*
 successoribus corrumpi & contami-
 nari; cum *Antiquorum* scripta homi-
 num ritu in Sylvis degentium disjici
 latè & spargi, omnibusque five muti-
 landa five spolianda objectari; scrip-
 tores hinc inde dissipatos in doctis-
 simum

simum consortium coegit, atque Immortali hâc *Civitate* donavit; Quæ exules hospitio excipiat literato, quali olim *Bodleium Geneva*; ubi *Homerum* in æternum *Constantinus* explicat; ubi majorum scripta pervolvat *Græcus Antistes*, quæ nec sua habet *Philopopolis*. Quali autem admiratione perculsus, quo ardore accensus, quam avido intuitu *Senex* ille *Venerabilis* stupendæ huic moli oculos inexpletos infixerit lacrymis fortassè pressis *Byzantina* recolens ruinam?

Quisquamne vero clarissimis literarum sacrariis affuetus, immensam hanc omnium *Linguarum, Artium, Nationum, Ætatum, Scientiarum* congeriem attonitus non obstupefcit? Num *Vaticana* strues opibus *Gen-*
tium

tium exhaustis constructa, direpta-
rum Urbium spoliis amplificata, con-
junctis distantium sæculorum labori-
bus promota ad *Bodleianæ Domus*
splendorem aut Amplitudinem as-
surrexerit? Num *Reges* subditorum
æra pro Arbitrio corrasa large effun-
dentes, num hi fautores literarum
toties decantati, quæsitissimis Ora-
torum præconiis stimulati, inexsa-
turatâ gloriæ site ardentes, num
ad magnificentiam accedunt *Bodlei*
privati & modesti?

Verum enimvero materiâ tam
grandi incalentem, prudentissima a-
vocant *Mauritii* Instituta, qui *Bod-*
leium Hominum optimum, *He-*
bræamque Linguarum sanctissimam,
unâ commendari voluit: *Linguam*
Dei institutione consecratam, usu
Vene-

Venerabilem, Lege cohonestatam;
 cæteris absimilem, ex mistâ aliena-
 rum vocum farragine conflatis, qua-
 que ortæ sunt confusionem referen-
 tibus; sed puram, simplicem, sin-
 ceram, suisque cum *Judæis* exte-
 rarum *Gentium* fœcibus intamina-
 tam; eâ vocum parsimoniâ elucentem
 ut discenti non obsit; eâ vi ut nec desit
Copia: Linguam non verborum origi-
 ne è longinquo repetitâ perplexam,
 sed ex intimâ rerum naturâ voces de-
 prominentem; Interpretum gregem fru-
 strâ consulas, aliquandò ineptum sæ-
 pissimè & iniquum, scripturas ad opi-
 niones suas sæpius trahentem, quam
 opiniones ad scripturas conformantem.

Ecquis autem sublimem *Hebræo-
 rum* majestatem sermone humili as-
 sequetur & vulgari; Ecquis ad *Isaiæ*

aut *Hosea* spiritum versione affurget,
 qui infra *Homerum* aut *Virgilium* sub-
 fidit? Quis demum sermo iisdem ver-
 bis conceptam idearum complectetur
 varietatem, quarum omnes inter se
 abfimiles, singulo percipienti viden-
 tur præstantissimæ; Qualis olim *Ju-
 daeorum Manna* singulis saporem præ-
 buit diversum, singulis tamen gratif-
 simum: Cui igitur *Lingua* hæc non
 arridet difficillimâ tum pretiosior, tum
 vilissima facilior? præsertim cum Re-
 verendum *Professorem* nacti sumus,
 studiorum *Ducem*, cum in illo me-
 liorem habeamus *Chevalerium*, cujus
 sive gloriâ possumus excitari, sive
 præceptis erudiri: Et *Viri* quidem
Reverendi conspectus *Bodleium* mihi
 in memoriam revocat, tot illi nomi-
 nibus devinctum, sive quod quas ille
Autorum copias in *Rei literariæ* sub-
 fidium

fidium Regiâ quâdam munificentia
 conscripserit, hic scientia planè Im-
 peratoriâ instructas & dispositas sub
 signis collocarit; five quod munus
 honorificum, velut olim *Bodleius*,
 pari cum gloria deposuerit, quâ prius
 administravit; five quod *Museum* il-
 lud æternum cui cessat procuratione
 prospicere, scriptis pergat exornare.
 Quanquam autem *Viri egregii* laudi-
 bus immorari tum jucundissimum,
 tum uberrimum sit, ad *Bodlei* tamen
 virtutes brevi recolendas *Orationis*
 hujusce ratio reverti jubet. Qui eo
 religionem ardore profecutus est, ut
 multa ejus causâ Puer pertulerit,
 multa Vir confecerit, hinc tantum non
Victima, firmissima inde *Tutela*. Eam
 armis inclinatam consilio, libellis im-
 pugnatam munificentia vindicavit. In
 illo eluxit *Academicorum* integritas,

Aulicorum comitās. Quam exercent
 Hi, prudentia, quam illi obtendunt
 sinceritas. Arcana sibi commissa nec
 coætaneis credidit, ne parum fidelis,
 nec Posteris ne parum haberetur ve-
 recundus: Eloquio juxta clarus ac
 taciturnitate. *Gallia Principem* sub-
 ditorum eripuit perfidiā, *Belgas* Prin-
 cipis sævitiā, *Tyranni* pariter inimicus
 & perduellis. Eā dicendi venustate
 floruit, ut apud nos *Oratoris*, ea vi,
 ut *Legati* forās munus sustineret. Li-
 teraturam & ornavit & promovit: E-
 jus omnia excoluit genera, & a nobis
 excolenda curavit. Inassueta hono-
 rum pompā nec attonitus, nec degu-
 statā delinitus. Scientiæ gloriam de-
 spexit literatus, dignitatis splendorem
 contempsit *Aulicus*. Summos hono-
 res sine Ambitione attigit, sine fastu
 sustinuit, sine querelâ reliquit. Mag-
 nam

nam consecutus gloriam muneribus
 obeundis, majorem detrectandis. A
Genevâ Episcopatus Amantissimus, ab
Academiâ rerum publicarum gna-
 rus, ab Aulâ discessit pius. Ejus la-
 boribus *Europæ* salus, ejusdem otio
 literatura debetur. Sibi in lucrum
 vertit res adversas, humano generi
 secundas. Talis demum erat, ut cum
 ab *Oratione* hâc nihil gloriæ reporta-
 re possit, tum si quid minus frigi-
 dum, si quid minus ineptum, si quid
 minus vulgare forte consecutus fue-
 rim, id totum illi referatur acceptum,
 non aliter quam augusta *Sheldonianæ*
 molis fastigia id ipsum laqueare su-
 stentant a quo fulciri videantur.

F I N I S.

nam consecutus gloriam mundanam
obviam, majorem deinde
Genes. Epistola ad Romanos
etiam in publicis
ut ab aliis discere
fuerit. Amos
litterarum debet
veritatem res ad
secundum. Tunc
ab O. et aliis
is debet. Tunc
quod si quid minus
minus vult
tunc, id totum
non aliter
mollis
stant a quo